

Hoitul

AlinD

Camera întunecoasă o umbră se ghicește
Pe pereții mohorâți, încet, se alungește
Cu plete întinse pe tavan, și forme-n retină
Cu șoapte demonice, susurând în surdină

Piei drace, dau suferințe, dorințe la schimb
Șoaptă nebună, cântul de îngropăciune, tăciune
Nu mai am harul, mi-am amanetat și propriul nimb
Mie-n suflet genune, duhoare de mortăciune

Miasmă dulceagă din ceață otrăvită
Burnitand cu puroi strada e' putrezită
Se frang și copacii, mucezi sunt și ei
Prin pielea-mi frisoane de viermii mișei

Aprinde lumina, dar, și lumina-i murdară
Din bec schilodit, la rându-i jegos
Ce mai este curat ce mai este cu har,
Unde-i orice când orice-i de prisos

Dar uite-mi mormântul, mă cheamă, pământul
Mă strigă pe nume un vierme hoinar,
În foamea-i dementă scrâșnind maxilarul
Și balelei curg și dintii lucesc

Ascultă abisul în purgatoriu mă mut
În urletul fiarei Cerber, Belzebuth
Sătul sunt de viață și moartea-i frumoasă
Copila surâzând mânuind a ei coasă

În râuri de suflete și sânge și foc
Luntrașul soarbe, din, sticlă hulpav
Îa argintii bătrâne, vâsleste
Du-mi sufletul unde nimic nu mai este

Ascultă urletele și geamătu-n chin
Privește-l pe Dante, cum scrie de zor
Zidindu-și Infernul, naiv și credul
Eternitatea stricându-i a vremii pendul

Dar vâsleste bătrâne, vâsleste de zor
Am lumi de văzut în iadul hain,
Până la capăt mă duc dă-mi o gură de vin

POEZII ONLINE

O ultimă gură, apoi, pot să mor.